

Битеф театар

Bitef theatre

Dejan PAJOVIĆ spada u red mladih koreografa, afirmisanih ne samo u Beogradu, već, slobodno se može reći i u jugoslovenskim okvirima. Svoju prvu koreografiju uradio je 1984. godine, na muziku velikih majstora džeza, i od tada se neprekidno bavi koreografijom, istražujući Igru, tražeći svoj sopstveni izraz. Najveći broj koreografija ostvario je na muziku savremenih srpskih kompozitora, što je i rezultat saradnje sa Redakcijom ozbiljne muzike Televizije Beograd. Svoje kratke komade pretočio je u predstavu TIBETANSKA KNJIGA MRTVIH, koju je uradio na muziku Vlastimira Trajkovića, Milana Mihailovića i Jugoslava Bošnjaka. Premijera TIBETANSKE KNJIGE MRTVIH bila je na sceni Studentskog kulturnog centra u Beogradu, aprila 1989.

DO: BERNARDE ALBE, prvi pokušaj Pajovića da koreografski osmisli dramsko delo, predstava na muziku Arsenija Jovanovića i Nataše Bogojević, doživela je premijeru 9. januara 1990. Za nešto više od godinu dana ova predstava odigrana je blizu pedeset puta, učestvovala na osam pozorišnih festivala, od kojih se ističu Festival jugoslovenskog teatra-MESS, Sarajevo (april 1990.) - Nagrada za najosmišljeniji umetnički eksperiment, VII Tjedan suvremenog plesa, Zagreb (jun 1990.), 24 BITEF, Beograd (septembar 1990.) i EMERGENCY EXIT, Subotica (februar 1991.). Ova predstava dobila je i nagradu Fonda za kulturu grada Beograda za najuspešnije scensko ostvarenje u 1990. godini.

SLIKA DORIJANA GREJA druga je predstava ovog ansambla na sceni Bitef teatra, nastala kao plod saradnje novog pozorišta sa mladim koreografom, a posle još jednog uspeha Dejana Pajovića - boravka u Francuskoj na poziv Ministarstva za kulturu, na seminarima o Igri, u leto 1990.

Битеф театар

Bitef theatre

SLIKA DORIJANA GREJA

Po motivima romana Oskara Vajlda

koreografija i režija
DEJAN PAJOVIĆ

SLIKA DORIJANA GREJA

ili

IGRA PROMENE

Po motivima romana Oskara Vajlda
i zamisli Arsenija Jovanovića

Koreografija: Dejan Pajović

Dramaturgija: Ivina Gilić

Muzika: Nataša Bogojević

Arsenije Jovanović

Scenografija: Ivana Vljaković

Kostim: Angelina Atlagić

Produkcija: Aleksandar Lalicki

Igraju: Nenad Čolić

Tatjana Pajović

Vesna Stanojević

Tatjana Popović

Andjelija Todorović

Svetlana Marković

Danica Arapović

Dejan Pajović

Zahvaljujemo se na saradnji profesoru Vlatku Giliću.

Ansambl predstave

Inspicijent: Vanja Dacević

Majstori svetla: Petar Stojković

Radomir Stamenković

Majstori tona: Djuro Sanader

Petar Marić

SLIKA DORIJANA GREJA premijerno je izvedena na sceni
Bitef teatra 26. aprila 1991. godine.

SLIKA DORIJANA GREJA ILI IGRA PROMENE

Oskar Vajld daje "božansko slepilo" Dorijanu i svima onima koji Dorijana obožavaju. Kad je iskoristio Dorijana da izrazi sve ono zbog čega treba živeti i do kraja objasnio sopstvena proživljavanja - Oskar Vajld ubija Dorijana Greja.

U predstavi, Dorijan oslobadja svoju demonsku energiju onako kako sam odabere, nesputan formama, obavezama bilo koje vrste. Ni prema romanu, u kome toliko želi da zaigra protiv zemljine teže, ni prema nama koji radimo predstavu.

Zanemarujući uobičajene logike, oslobođen dvojstva dobro-zlo, Dorijan je zaigrao.

Činimo sve da se Dorijan odazove najdublje skrivenom unutrašnjem pozivu.

KAKO JE SVE POČELO ?

Verujući i neverujući da će se neko pojaviti, Bazil i Promena igraju svoju igru suprotnosti. Dorijan se odaziva njihovoj igri. Zanesen, izgubi pojam o vremenu, seti se nekih slika iz detinjstva... i iz neobičnog kofera dobija Vatru, Ružu i Kocku. Zbog Kocke ili zbog nečeg drugog, upita se: Ko sam ja ?

Ili je to pitanje, neko drugi postavio njemu.

Dorijan ne shvata da je on izazvao Novi Početak.

Prva Svetlost. Zvuk. Prva reakcija tela...

I pitanje: Sta je iza Ljubavi?

Tragajući dalje iza granice, Dorijan se nadje izmedju dva koraka Nove Lepote, kojoj je svaki korak smrt.

Dorijan je ostavljen od svih. Da li ga tako ostavljenog, Promena, Bazil, Vreme, Duša, Nova Lepota, Sibila, Miris i Smeh, uče da zavoli početak... po ko zna koji put ?

Dejan PAJIVIĆ spada u red mladih koreografa, afirmisanih ne samo u Beogradu, već, slobodno se može reći i u jugoslovenskim okvirima. Svoju prvu koreografiju uradio je 1984. godine, na muziku velikih majstora džeza, i od tada se neprekidno bavi koreografijom, istražujući Igru, tražeći svoj sopstveni izraz.

Najveći broj koreografija ostvario je na muziku savremenih srpskih kompozitora, što je i rezultat saradnje sa Redakcijom ozbiljne muzike Televizije Beograd.

Svoje kratke komade pretočio je u predstavu TIBETANSKA KNJIGA MRTVIH, koju je uradio na muziku Vlastimira Trajkovića, Milana Mihailovića i Jugoslava Bošnjaka. Premijera TIBETANSKE KNJIGE MRTVIH bila je na sceni Studentskog kulturnog centra u Beogradu. aprila 1989.

DOM BERNARDE ALBE, prvi pokušaj Pajovića da koreografski osmisli dramsko delo, predstava na muziku Arsenija Jovanovića i Nataše Bobojević, doživela je premijeru 9. januara 1990. Za nešto više od godinu dana ova predstava odigrana je blizu pedeset puta, učestvovala na osam pozorišnih festivala, od kojih se ističu Festival jugoslovenskog teatra-MESS, Sarajevo (april 1990.) - Nagrada za najosmišljeniji umetnički eksperiment, VII Tjedan savremenog plesa, Zagreb (jun 1990.), 24 BITEF, Beograd (septembar 1990.) i EMERGENCY EXIT, Subotica (februar 1991.). Ova predstava dobila je i nagradu Fonda za kulturu grada Beograda za najuspešnije scensko ostvarenje u 1990. godini.

SLIKA DORIJANA GREJA druga je predstava ovog ansambla na sceni Bitef teatra, nastala kao plod saradnje novog pozorišta sa mladim koreografom, a posle još jednog uspeha Dejana Pajovića - boravka u Francuskoj na poziv Ministarstva za kulturu, na seminarima o Igru, u leto 1990.

SLIKA DORIJANA GREJA ILI IGRA PROMENE

Oskar Vajld daje "božansko slepilo" Dorijanu i svima onima koji Dorijana obožavaju. Kad je iskoristio Dorijana da izrazi sve ono zbog čega treba živeti i do kraja objasnio sopstvena proživljavanja - Oskar Vajld ubija Dorijana Greja.

U predstavi, Dorijan oslobadja svoju demonsku energiju onako kako sam odabere, nesputan formama, obavezama bilo koje vrste. Ni prema romanu, u kome toliko želi da zaigra protiv zemljine teže, ni prema nama koji radimo predstavu.

Zanemarujući uobičajene logike, oslobođen dvojstva dobro-zlo, Dorijan je zaigrao.

Činimo sve da se Dorijan odazove najdublje skrivenom unutrašnjem pozivu.

KAKO JE SVE POČELO ?

Verujući i neverujući da će se neko pojaviti, Bazil i Promena igraju svoju igru suprotnosti. Dorijan se odaziva njihovoj igri. Zanesen, izgubi pojam o vremenu, seti se nekih slika iz detinjstva... i iz neobičnog kofera dobija Vatru, Ružu i Kocku. Zbog Kocke ili zbog nečeg drugog, upita se: Ko sam ja ? Ili je to pitanje, neko drugi postavio njemu. Dorijan ne shvata da je on izazvao Novi Početak.

Prva Svetlost. Zvuk. Prva reakcija tela...

I pitanje: Šta je iza Ljubavi?

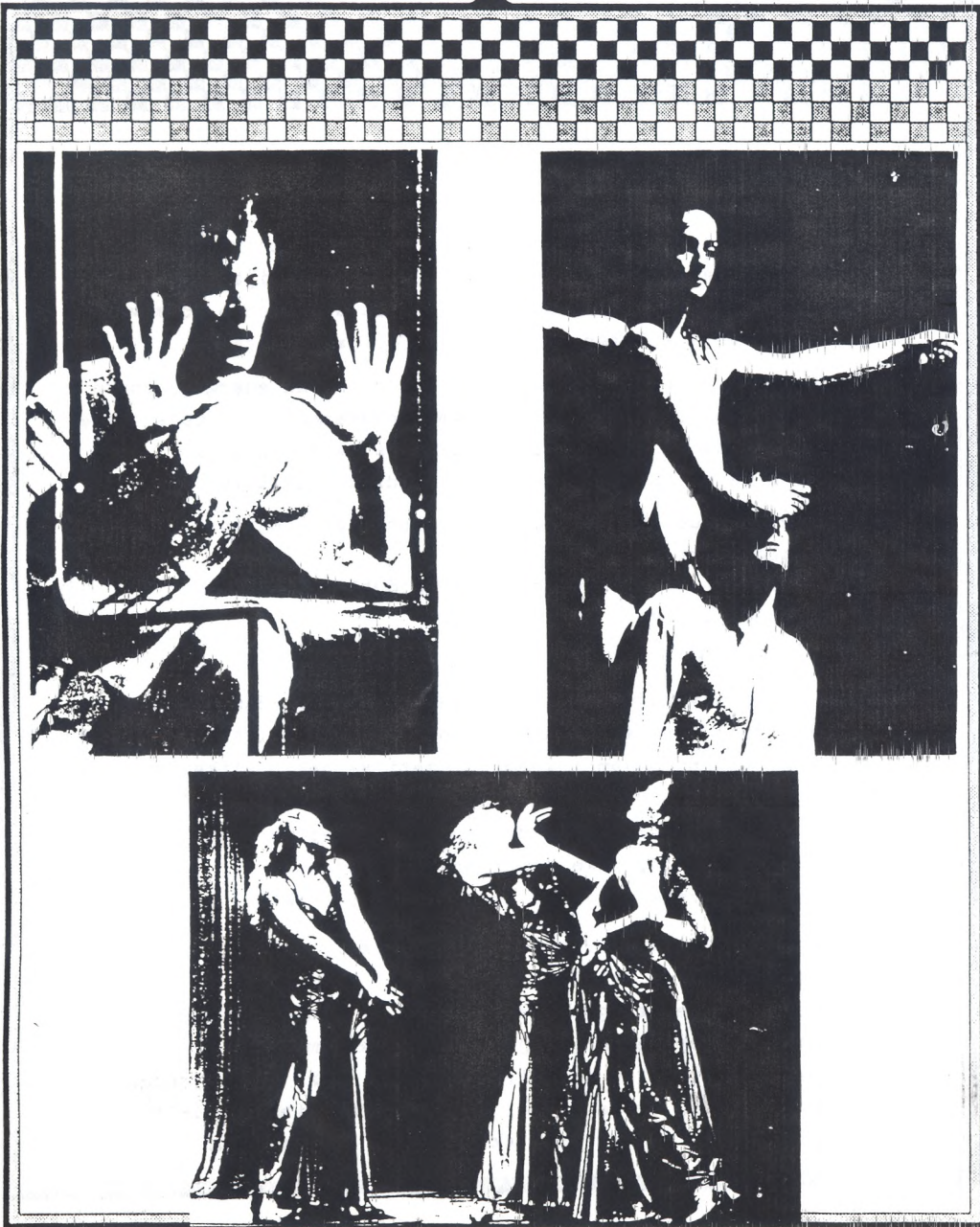
Tragajući dalje iza granice, Dorijan se nadje između dva koraka Nove Lepote, kojoj je svaki korak smrt.

Dorijan je ostavljen od svih. Da li ga tako ostavljenog, Promena, Bazil, Vreme, Duša, Nova Lepota, Sibila, Miris i Smeh, uče da zavoli početak... po ko zna koji put ?

Битеф театар

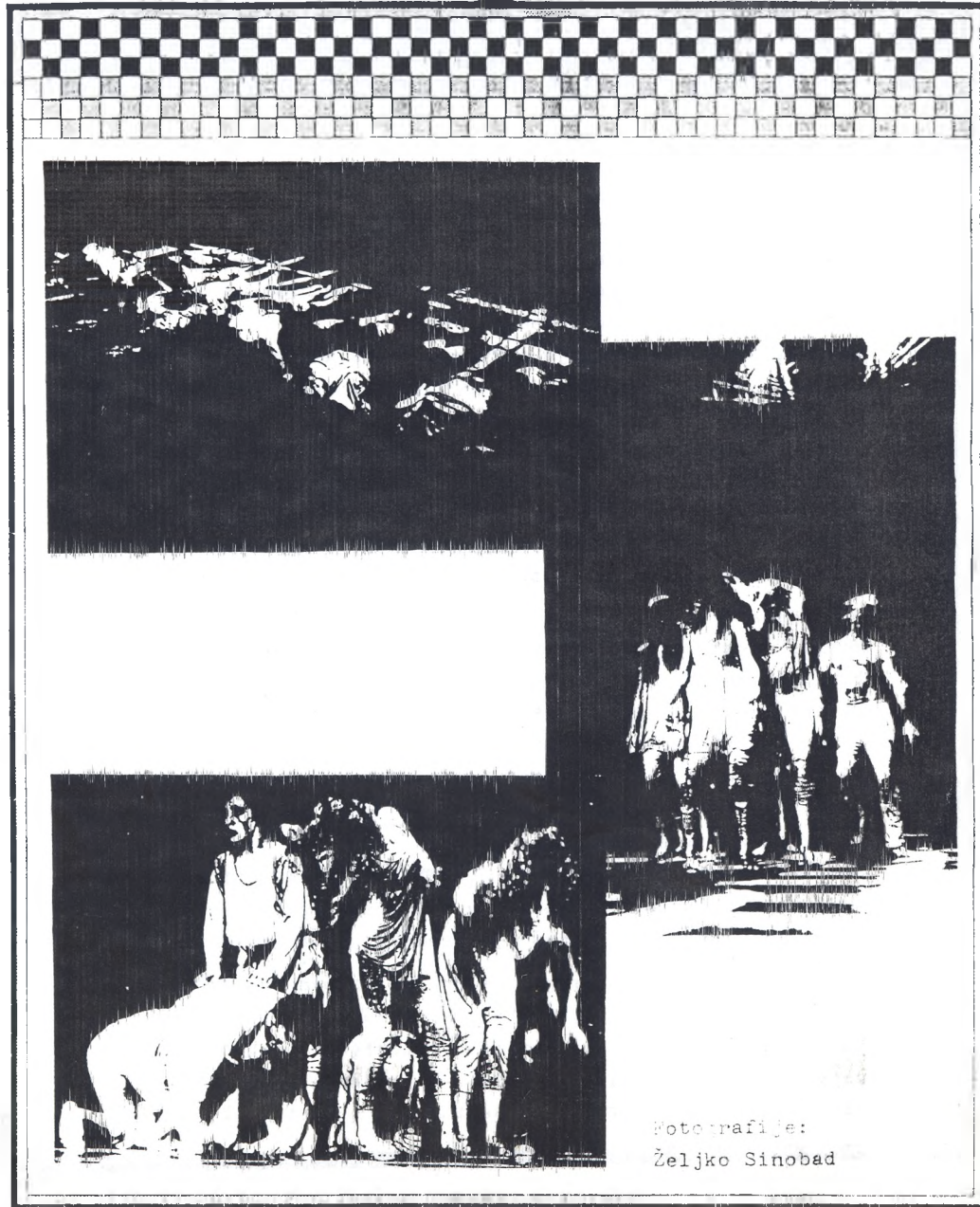
Bitef theatre

Битеф театар

Bitef theatre

Fotografije:
Željko Sinobad